

DZIŚ W NUMERZE

- CZY SPRAWY WYŁĄCZNIE PARTYJNE str. 1
- PRZED WYBOREM ZAWODU str. 2
- STRATA, KTÓREJ NIKT NIE WYROWNA str. 2
- CZY ZNASZ SWÓJ ZAKŁAD str. 3
- HISTORIA „WĘDKARZA” str. 4

GAZETA ZAŁOGI ZWCH „CHEMITEX—CELWISKOZA”

ODZNACZONA MEDALEM HONOROWYM
„ZA ZASŁUGI DLA MIASTA JELENIEJ GÓRY”

Nr 10 (1019)

10 KWIEŃNIA 1987 R.

ROK XXXV

PRODUKCJA

W III DEKADZIE MARCA WYPRODUKOWANO:

- włókna wiskozowego ogółem 1.023,9 t, w tym:
  - włókna standard 103,3 t,
  - argony 267,1 t,
  - włókna sanitarnego 653,5 t,
- dilany 35,6 t.

Wartość produkcji ogółem wyniosła 301.768 tys. zł.

OD POZĄTKU ROKU WYPRODUKOWANO:

- włókna wiskozowego ogółem 7.045 t, co stanowi 100,4% planowanej ilości, w tym:
  - włókna standard 1.823 t,
  - argony 1.795 t,
  - włókna sanitarnego 3.427 t,
- dilany 272 t — 101,9%

Wartość produkcji ogółem wyniosła 2.346.145 tys. zł.

Z ŻYCIA PARTII

CZY SPRAWY WYŁĄCZNIE PARTYJNE

Na jedno z zebrań partyjnych zaproszono również osoby bezpartyjne. Informację tę podano w zakładowym radiowęźle. W zebraniu jednak uczestniczyli sami członkowie POP. Czyżby innych pracowników zakładu nie interesowały ważne problemy zakładowe?

Dyskusja przed IV Plenum dotyczy co prawda roli i działalności podstawowych organizacji PZPR, ale nie znaczący to wcale, że ogranicza się tylko do spraw partii. I nie znaczący też, iż POP nie może i nie powinna zasięgać przy okazji opinii bezpartyjnych na tematy odnoszące się do problemów ogólnozakładowych i ogólnospołecznych. A więc takich które interesują wszystkich lub większości pracowników.

Gdy wczytamy się uważniej w

tezy, znajdziemy sporo pytań, pod którymi podpisałby się zapewne niejedyn bezpartyjny.

Oto dla przykładu trzy pytania z wielu podobnych zawartych w omawianym dokumencie: Jak kształtują się relacje między wynagrodzeniem a wydajnością i jakością pracy? Czy środki zakładowych funduszy — socjalnego i mieszkaniowego — są w Waszym zakładzie prawidłowo wykorzystywane? Czy trafiają one do najbardziej potrzebujących?

Do pytań tych dodajmy już od siebie pytanie czwarte: czy przed stawione sprawy można uznać za sprawy wyłącznie partyjne, i nie interesujące załogę?

Na to pytanie i poprzednie odpowiedzmy każdy sobie, tak jak to widzimy i oceniamy sami.

rak/t

PRAKTYKI UCZNIOWSKIE

Od szeregu już lat organizujemy praktyki dla uczniów szkół ponadpodstawowych, dla studentów. Są to praktyki robotnicze, zawodowe, specjalistyczne, kursowe, dyplomowe.

I tak w roku 1985 odbyło u nas praktyki 38 osób, w 1986 r. — 87 osób, w 1987 — 2 osoby, ale już w maju br. przyjmujemy na praktyki 20 uczniów. Przewidujemy również praktyki studenckie w miesiącach letnich.

Są to głównie uczniowie: Zespołu Szkół Ekonomiczno-Turystycznych, Zespołu Szkół Zawodowych nr 3 w Jeleniej Górze, Zespołu Szkół Chemicznych, studentów Politechniki Wrocławskiej (Wydz. Mechaniczny), Politechniki Łódzkiej (Wydz. Chemiczny), Politechniki Częstochowskiej, Akademii Ekonomicznej.

Praktykanci odbywają u nas praktykę zaznajamiając się z pracą dużego zakładu, poznają jego strukturę,

współdziałania komórek organizacyjnych, uczą się pracować w kolektywie, co przyspiesza proces adaptacji do życia w społeczeństwie. Studenci odbywający praktyki robotnicze na zasadzie umowy o pracę otrzymują wynagrodzenie wg 7 grupy zaszczerowania, tj. średnio w granicach 15 tys. zł miesięcznie (1986).

Zakład zatrudniając praktykantów u zyskuje pełną pomoc w zakresie produkcji, obsługi urządzeń, a przede wszystkim przez umiejętne prowadzenie praktyki zwiększa możliwości pozyskania sympatii praktykantów do zakładu. W pewnym chociaż stopniu zwiększa to szanse zatrudnienia się u nas niektórych z praktykantów po ukończeniu szkoły, a już na pewno poprawi opinię wśród społeczeństwa, miasta i okolic.

mgr Anna Wojtkiewicz (a)

PODZIĘKOWANIE DLA ALFREDA ŻUWALSKIEGO

Rada Wojewódzka Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego w Jeleniej Górze Składa Obywatelowi Alfredowi Żuwałskiemu

Wraz z podziękowaniem proszę przyjąć wyrazy uznania i życzenia sukcesów w dalszej działalności zawodowej i życiu osobistym.

Przewodniczący RW PRON mgr Bohdan Liksztet

Dyplom i pismo takiej treści otrzymał w marcu br. A. Żuwałski zastępca komendanta Straży Przemysłowej. W zakładzie pracuje od 1956 r. Najpierw na Oddz. Stacji Kwasów, później w Wydziale Remontowym, i od 1983 roku w Straży Przemysłowej, Członek Prezydium Rady Wojewódzkiej PRON. Odznaczony Medalem 40-lecia PRL.

PODZIĘKOWANIE

za aktywną pracę społeczną w naszym Ruchu w okresie I kadencji Rady w latach 1983—1987.

Ruch pronowski — zrodzony ze społecznej potrzeby i woli socjalistycznej odnowy, odrodzenia moralnego, porozumienia narodowego i demokratycznej naprawy Rzeczypospolitej — dzięki Wszemu zaangażowaniu rzetelnie służy Ojczyźnie.

10 DNI W ZAKŁADZIE

- * 21.03.1987 Zarząd Oddziału PTTK zorganizował wycieczkę połączoną z topieniem Marzanny.
- * 11 i 25.03. Obradowała Rada Pracownicza:
  - zaopiniowano propozycje zmian płacowych,
  - dokonano analizy i zatwierdzenia planów techniczno-ekonomicznych na rok 1987,
  - podpisano deklarację przystąpienia jako członek wspierający do Polskiego Związku Niewidomych,
  - wydano pozytywną opinię w sprawie przekazania Zakładom Mechanicznym „Chemitex” w Sieradzu środków finansowych na modernizację parku maszynowego,
  - podpisano deklarację przystąpienia do konkursu „Wzorowy organizator wynalazczości w roku 1987”,
  - wydano opinię w sprawie protokołu dodatkowego nr 3 do porozumienia placowego,
  - zatwierdzono sprawozdanie finansowe przedsiębiorstwa za rok 1986,

(Dokończenie na str. 3)

Co roku kończąca szkołę młodzież zasila stan osobowy załogi podejmując pracę w różnych wydziałach i oddziałach, a niektórzy z pierwszych absolwentów po latach pracy zajmują dziś w zakładzie odpowiedzialne stanowiska.

Istniejąca w zakładzie od 1961 roku Zasadnicza Szkoła Zawodowa jest dla niego kuźnią przyszłej kadry.

Na zdjęciu fragment uhonorowania nagrodą pierwszego dyrektora tej placówki mgr Włodzimierza Chyczewskiego na uroczystej akademii z okazji 25-lecia ZSZ.

Nagrodę wręczają: I sekretarz KZ PZPR tow. Zbigniew Misztal, przewodniczący Samorządu Pracowniczego Janusz Mroczek i dyrektor ZSZ mgr Jerzy Pietrulewicz.

RB/t

KOMUNIKAT RADY OPZZ

W dniu 25 marca br. Rada OPZZ zapoznana się z odpowiedzią rządu na oświadczenie związków zawodowych z dnia 17 marca br. w sprawie polityki cenowej w 1987 r.

Rada OPZZ podtrzymuje krytyczne stanowisko związków zawodowych w sprawie polityki cenowo-dochodowej zawarte w oświadczeniu z 17 marca br.

Ruch zawodowy z niepokojem obserwuje przestoje w pracy wynikłe ze złej organizacji pracy, zerwania więzi kooperacyjnych, braku dostaw surowców, co powoduje spadek płac pracowników, trudności rynkowe, a w ostatecznym rachunku zmniejszenie dochodów państwa. Związki zawodowe będą konsekwentnie występować na rzecz bezwzględnej eliminowania tych zjawisk.

Rada OPZZ uznaje za konieczne stworzenie takich mechanizmów ekonomicznych, które wyzwołyby na naturalne dążenia ludzi pracy do obniżki kosztów wytwarzania, poprawy gospodarności i organizacji pracy, wzrostu wydajności pracy, a w re-

zultacie społecznie odczuwalnego wzrostu poziomu życia każdego zatrudnionego. Tylko w podjęciu takich systemowych działań Rada OPZZ widzi możliwość stworzenia warunków do przeciwdziałania wzrostowi cen.

Rada OPZZ stwierdza, że w naszej gospodarce tkwią jeszcze ogromne rezerwy, których wykorzystanie powinno stać się sprawą wszystkich.

Związki zawodowe wyrażają wolę uczestniczenia w procesie usprawniania polskiej gospodarki, zarówno w tworzeniu niezbędnych mechanizmów ekonomicznych, jak i ich wdrażaniu w przedsiębiorstwach. Bez radykalnej poprawy sposobu funkcjonowania gospodarki nie można oczekiwać wielkich efektów. Zmiany mechanizmów funkcjonowania gospodarki muszą zostać przeprowadzone w jak najkrótszym czasie. Należy ratować sytuację „na dziś”, nie można rezygnować z doraźnych działań służących zabezpieczeniu produkcji. Dlatego Rada OPZZ zwraca się do wszystkich członków związków zawodowych, dyrekto-

(Dokończenie na str. 3)

MILCZĄCE GŁOŚNIKI

Już tylko dwa miesiące brakuje do obchodu rocznicy, jak w wielu punktach zakładu zamilkły głośniki emitujące audycje nadawane przez zakładowy radiowęzeł. Kilkakrotne interwencje poszczególnych odbiorców są zbywane słowami: brak czasu, brak ludzi, to znów zima i silne mrozy lub musimy uruchomić centralę telefoniczną. Obecnie te i tym podobne sprawy mamy za sobą. Centrala telefoniczna działa, jest wiosna i dość ciepło, a zatem są

(Dokończenie na str. 2)

JUBILACI

W drugiej dekadzie kwietnia minie dwadzieścia lat, jak rozpoczęli pracę w naszym zakładzie:

- 11.04 Romuald Gryglewicz z działu socjalnego,
  - 11.04 Adolf Puls z wydziału elektrociepłowni.
- Z tej okazji serdeczne życzenia dalszych sukcesów w pracy zawodowej i prowadzenia w życiu osobistym składa Jubilatów dyrekcja, samorząd pracowniczy, związek zawodowy i ZZ ZSMP.

1947
1987

40 LAT ZAKŁADÓW
WŁÓKIEN CHEMICZNYCH
CHEMITEX—„CELWISKOZA”

1957—1987 XXX LAT FOTO-KLUBU ORGANIZACJI ZRZESZAJĄCEJ FOTOAMATORÓW „CELWISKOZY”

XV

Ciąg dalszy z poprzednich numerów.

Z początkiem roku 1966 w dorocznym konkursie dwutygodnika „Lowiec Polski” Zb. Adamski zdobywa II nagrodę. Jury konkursu wysoko oceniło poziom artystyczny zdjęć autora, nadysłając specjalne podziękowanie.

I nagrodę w tym konkursie przyznano znanemu w kraju i za granicą fotografikowi Włodzimierzowi Puchalskiemu, a wyróżnienie otrzymał Zdzisław Wdowiński z Warszawy. Gazeta przy tej informacji dodała: „komentarze zbyt długie”.

„Foto-Klub Celwiskozy ogłaszać będzie regularnie raz na kwartał nowy konkurs fotograficzny naszego zakładu. W I kwartale tematem konkursu będzie „Kobieta w domu i w pracy”, w II kwartale „Dziecko”.

W numerze marcowym tegoż roku redakcja gazety zakładowej zamieściła piękne zdjęcie wyróżnione na konkursie we Wrocławiu M. Stepalkowskiego pt. „Mali alpinści”. Obok zamieszczono artykuł pt. „Zdjęcia nie tylko do albumu rodzinnego”.

„Już od dawna wiadomo, że w naszym zakładzie jest dość liczna grupa pracowników zajmujących się z dużym zamiłowaniem fotografią amatorską. Nazwiska naszych fotoamatorów: Stanisława Wojtuska, Zbigniewa Adamskiego, Mieczysława Stepalkowskiego i Jerzego Dąbrosia są dobrze znane również poza naszym zakładem.

Publikowali oni wiele swoich zdjęć nie tylko w „Nowinach Jeleniogórskich” ale i w pismach o zasięgu krajowym. Zdobyli nie jedną nagrodę na konkursach i wystawach. Obecnie szeregi zorganizowanych fotoamatorów znacznie się powiększyły.

Foto-Klub uwzględni w swoich planach dalszą pracę w tym kierunku. Służąc temu celowi mają organizowane raz w kwartale konkursy fotograficzne.

Obszerny plan pracy opracował sobie zakładowy Foto-Klub Celwiskozy, pisał „Wspólny Cel”. Jeszcze w tym roku zorganizowane zostaną trzy konkursy fotograficzne. Konkurs pt. „Nasze miasto” eksponowany będzie w czasie Września Jeleniogórskiego. W grudniu br. ogłoszone zostaną wyniki konkursu „Mój urlop”.

Wspólnie z Zakładowym Oddziałem PTTK ogłoszony zostanie konkurs pt. „Imprezy Milenium w moim obiektywie”. W czerwcu br. z okazji Dnia Chemika zorganizowana zostanie wystawa zdjęć fotoamatorów pt. „Foto 66” a w lipcu wystawa pt. „Szlakiem zamków piastowskich”. Oprócz tego Foto-Klub wydawać będzie fotogazetki z okazji różnych wydarzeń w zakładzie.

1 czerwca br. w Dniu Najmłodszych zorganizowane zostaną w naszym Społeczno-Zakładowym Ośrodku Propagandy dwie wystawy. Foto-Klub przedstawił zdjęcia naszych fotoamatorów nadesłane na konkurs fotograficzny pt. „Dziecko”. Łącznie na te trzy konkursy fotoamatorzy naszego zakładu nadesłali 126 prac o wysokim i wyrównanym poziomie. Ostatni konkurs pt. „Dziecko” zgromadził 38 zdjęć. Jury konkursu przyznało następujące nagrody: I nagroda — 500 zł, dla Mieczysława Stepalkowskiego pt. „Wiskoziak I”, II nagroda — 400 zł dla Bolesława Bara, a III nagroda — 300 zł dla Edmunda Adamskiego. Zdjęcia zgłoszone na konkurs eksponowane były w holu zakładowej stołówki od dnia 1 czerwca br.

100 zdjęć z ubiegłorocznej wystawy Zbigniewa Adamskiego „Moje spotkanie z przyrodą” wystawionych zostanie w czytelni Klubu Międzynarodowej Książki i Prasy.

Społeczno-Zakładowy Ośrodek Propagandy nie tylko wykona ale i przekroczy wykonanie tegorocznego planu wystaw, które odbywają się w sali ośrodka i halu zakładowej stołówki.

Wystawa prac członków Stowarzyszenia Miłośników Fotografii Amatorskiej w Jeleniej Górze była już jedenastą wystawą organizowaną przez SZOP w tym roku. Jej inicjatorem był Foto-Klub w Celwiskoziu, który współpracuje z SMFA, eksponując swoje wystawy na terenie miasta.

Na wystawie jeleniogórskich fotoamatorów najładniejsze są kolorowe zdjęcia wykonane przez Emila Lungzina, a wśród nich zdjęcia psów dwóch pracowników naszego zakładu: Stanisława Wojtuska i Kazimierza Jabłońskiego.

AZET

1000 NUMER „WSPÓLNEGO CELU”

Na zdjęciu Zdzisław Rzeźniowiecki — długoletni współpracownik „Wspólnego Celu” przyjmuje podziękowanie od dyrektora naczelnego za dotychczasową pracę na rzecz gazety.

Zdzisław Rzeźniowiecki kilkanaście lat był członkiem Kolegium Redakcyjnego „Wspólnego Celu”. Jego pasją jest turystyka i ona jest tematem jego artykułów. Obecnie, mimo że jest już na emeryturze nadal utrzymuje kontakt z gazetą — redaguje rubrykę „Na turystycznym szlaku” oraz pomaga redakcji w organizowaniu imprez turystycznych. fot. K. Jabłoński

PRZED WYBOREM ZAWODU

Dla uczniów kończących ósmą klasę, jak i ich rodziców marzec i kwiecień to bardzo ważny okres, w którym zapadają niejednokrotnie decyzje mające wpływ na całe przyszłe życie. Decyzje te to wybór zawodu i szkoły, a której młody człowiek będzie się kształcił, by w przyszłości stanąć przy wybranym stanowisku pracy.

Dla osób, które nie podjęły jeszcze decyzji przedstawiamy dziś informacje o możliwościach kształcenia w naszej przyzakładowej szkole zawodowej.

W roku szkolnym 1987/88 będzie uczyć się młodzież w następujących zawodach:

- slusarz - mechanik,
- elektromechanik,
- także w zawodzie operator maszyn sprzedających wełnę. Klasa odbywać będzie praktykę w zakładach „Anilux”.

Osobom niezdecydowanym w wyborze zawodu przedstawiamy krótkie charakterystyki poszczególnych specjalności.

Do zakresu podstawowych prac stęrowniczego procesów chemicznych należą: przygotowanie oraz sprawdzanie aparatów i urządzeń lub zespołu jednostek produkcyjnych do produkcji,

- przygotowanie surowców do prowadzenia procesów technologicznych,
- uruchomienie aparatów i urządzeń wchodzących w skład ciągów technologicznych i ich obsługa,

- dozowanie surowców, odbiór półproduktów i produktów, usuwanie produktów ubocznych po reakcji z aparaturą i urządzeniami chemicznymi,

- konserwacja i drobne naprawy aparatów i urządzeń chemicznych oraz przygotowanie ich do remontów,

- kontrola i rejestrowanie parametrów procesów chemicznych, fizykochemicznych analiza zaburzeń, ich sprawne usuwanie,

Absolwenci mający ten zawód zatrudnieni mogą być przede wszyst-

kim przy chemicznych procesach produkcyjnych, a także przy chemicznych procesach technologicznych w innych gałęziach przemysłu.

Do zakresu podstawowych prac slusarsza — mechanika należą:

- naprawa urządzeń i narzędzi slusarskich,
- remont części do maszyn i urządzeń,
- demontaż, naprawa, montaż i regulacja mechanizmów w maszynach prostych,
- naprawa urządzeń transportowych, instalowanie i naprawa pomp, wentylatorów, urządzeń wentylacyjno-klimatyzacyjnych,
- naprawa nieskomplikowanych urządzeń domowych instalacji wodno-kanalizacyjnych, gazowych, centralnego ogrzewania,
- konserwacja sprzętu mechanicznego.

Osoby posiadające ten zawód mogą być zatrudnione w zakładach usługowych, naprawczych, warsztatach mechanicznych wszystkich gałęzi przemysłu.

Do zakresu podstawowych prac elektromechanika należą:

- montaż, demontaż, obsługa, konserwacja i naprawa maszyn, aparatów i urządzeń elektrycznych, a w szczególności silników napędowych, prądnic i zespołów prądotwórczych, układów prostowniczych, transformatorów, odbiorników elektrotechnicznych, aparatów i urządzeń przemysłowo-rozdziałelczych oraz pomiarowo-kontrolnych,
- obsługa i naprawa urządzeń elektrycznych, oświetleniowych oraz częściowo sygnalizacji i automatyki.

Elektromechanik maszyn i aparatów elektrycznych praktycznie znajduje pracę we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej.

W trakcie trwania nauki uczniowie w zależności od osiągniętych wyników w nauce otrzymują następujące wynagrodzenia miesięczne:

- w kl. I — 2 300 do 2 500 zł,
w kl. II — 2 650 do 2 950 zł,

w kl. III — 3 450 do 3 750 zł.

Ponadto po spełnieniu wymogów premiowania uczeń otrzymuje premię w wysokości do 20%.

Kandydat starający się o przyjęcie do szkoły zobowiązany jest złożyć następujące dokumenty:

- podanie,
- życiorys,
- kwestionariusz osobowy,
- świadectwo ukończenia szkoły podstawowej,
- odpis metryki urodzenia,
- trzy zdjęcia,
- skierowanie z wydziału zatrudnienia,
- świadectwo zdrowia z aktualnymi wynikami badań lekarskich.

Powyższe dokumenty przyjmuje sekretariat szkoły mieszczącej się w ZWCh „Chemitex-Celwiskoza” tel. 240-21 wewn. 400, a także sekretariat Zespołu Szkół Chemicznych w Jeleniej Górze ul. Wynałazców 9 tel. 260-94.

Szkoła posiada internat żeński na 130 miejsc.

Po ukończeniu szkoły absolwenci mają zapewnione zatrudnienie w „Celwiskoziu” a także mogą kontynuować naukę w szkołach dla pracujących znajdujących się na terenie miasta.

Uczniowie uczęszczający do ZSZ mogą uczestniczyć w życiu kulturalnym i społecznym poprzez czynny udział w organizacjach działających w szkole i Zespole Szkół Chemicznych takich jak: ZSMP, ZHP, POP, TPPR, PTTK. Szkoła zapewnia uczniom szeroki dostęp do dóbr kulturalnych organizując im zbiorowe wyjazdy do kin, teatru i filharmonii.

Wspólnie z ZO PTTK organizowane są wycieczki, w których młodzież poznaje najpiękniejsze zakątki turystyczne naszego kraju, a także piękno i historię regionu dolnośląskiego. Co roku organizujemy dla kl. I wycieczki pod hasłem „Szlakiem Zamków Piastowskich”, które poprzedzone są zawieszoną prelekcją i wyświetleniem przeźroczcy dotyczących terenu, na który udaje się w danym dniu wycieczka.

Kierownik warsztatów szkolnych
niż. R. Borowski (a)

PRAWO PRACY W PRAKTYCE

STRATA, KTÓREJ NIKT NIE WYRÓWNA

Chodzi — zaznaczmy od razu — o pracę w szczególnych warunkach i związany z nią wzrost emerytury czy renty inwalidzkiej. Pojęcie to wprawdzie nowa ustawa emerytalna, o bejmując nim — najogólniej mówiąc — pracę w znacznej szkodliwości dla zdrowia, o znacznym stopniu utciążliwości lub wymagającej wysokiej sprawności fizycznej i psychicznej.

Szczegółowe wykazy tych prac opublikowane zostały w załącznikach do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.II.1983 r. (Dz.U. nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Stanowiska, na których szkodliwe prace występują, określi dla poszczególnych branż właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, centralne związki spółdzielcze). Te branżowe wykazy mają poszczególnie zakłady pracy. Według poprzedniej ustawy (do 31 grudnia 1982 roku) te same mniej więcej prace były określone mianem I kategorii zatrudnienia. Pracownicy wykonujący je mogli przejść na wcześniejszą emeryturę (z reguły o 5 lat wcześniej), ale nie byli uprawnieni do takiego wzrostu świadczenia, jakie przewiduje obecnie obowiązująca ustawa: zwiększenie podstawy wymiaru o 10, a dla niektórych prac nawet 15 procent. Warunkiem przyznania tego wzrostu jest udokumentowanie (zaświadczeniem zakładu pracy) co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia przy takich pracach w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nowa ustawa emerytalna weszła w życie z dniem 1 stycznia 1983 r. ale w art. 125 ust. 3 ustaliła, że wzrost emerytury czy renty z tytułu zatrudnienia przy pracy w szczególnych warunkach przysługującej się na wniosek osoby zainteresowanej. Zgodnie zaś z zasadą ogólną (art. 99 ustawy) świadczenie wypłaca się za okres nie dłuższy niż 3 miesiące ka lendarzowe poprzedzające miesiąc, w którym zgłoszono wniosek.

To wprowadzenie było niezbędne, by — na jego tle — przedstawić sprawę, którą tu chcemy omówić. Otóż pracownik zatrudniony przez wiele lat przy pracy I kategorii zatrudnienia, który przeszedł na emeryturę przed wejściem w życie nowej ustawy emerytalnej, dowiedział się dopiero w końcu 1986 r. o przysługującym mu od 1.01.1983 r. 10-procentowym wzroście podstawy wymiaru emerytury. Zwrócił się więc do byłego zakładu pracy i tam otrzymał bez trudu zaświadczenie o pracy w szczególnych warunkach, które złożył w oddziale ZUS wraz z wnioskiem o zwiększenie emerytury. Przyznano

mu ją, ale tylko za okres 3 miesięcy wstecz od daty złożenia wniosku. Pracownik twierdzi, że należała mu się wyższa emerytura już od stycznia 1983 r. Dlaczego więc ZUS wypłacił wyrównanie tylko za 3 miesiące? Dziwi się też, dlaczego byłby zakład nie wydał jemu i jego kolegom, równie emerytom, odpowiednich zaświadczeń zaraz po wejściu w życie nowych przepisów, a przynajmniej nie zawiadomił o tym? Pracownicy ponieśli dużą stratę, której nikt im teraz nie wyrówna. Gdzie się więc odwołać?

Odwołanie od decyzji oddziału ZUS nie dałoby wyniku. Postąpił on zgodny z przepisami, które wyżej wymieniliśmy i nie miał prawa wypłacić wyrównania za okres dłuższy niż 3 miesiące. Czy zawinił zakład pracy? Ustawa emerytalna ustala (w art. 96) szereg obowiązków zakładów pracy wobec pracownika, między innymi obowiązek „wydawania zaświadczeń do ustalenia prawa do świadczeń i ich wysokości”. Z zapytaniem tym zwróciliśmy się do Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych. Gdyby bowiem zakład miał taki obowiązek wobec swych byłych pracowników, realne byłoby też ich roszczenie o wyrównanie spowodowanej szkody w oparciu o przepis art. 97 ustawy.

Przepis art. 26 ustawy — takie stanowisko zajmuje ministerstwo — określa obowiązki zakładów pracy wobec pracowników. Gdyby więc zakład pracy nie wydał zaświadczenia o pracy w szczególnych warunkach pracownikowi przechodzącemu na e-

meryturę (rentę) po 1 stycznia 1983 r. byłoby to naruszenie tego przepisu, a tym samym podstawa do roszczenia o wyrównanie powstałej straty. Wspomniane przepisy nie mają zastosowania wobec byłych pracowników; tych, którzy przeszli na emeryturę czy rentę przed wejściem w życie nowej ustawy. Zasada, że zakład pracy miałby obowiązek wydania zaświadczeń o pracy w szczególnych warunkach emerytom (rencistom) w dniu 1 stycznia 1983 r. już nie zatrudnionym, byłaby nawet praktycznie niewykonalna. Oznaczałaby bowiem konieczność przejrzania akt osobowych wszystkich pracowników, którzy przeszli na emeryturę czy rentę przed kilku lub nawet kilkunastu laty. Poza tym zaś — argumentuje ministerstwo — przepisy nowej ustawy emerytalnej były tak szeroko omawiane w prasie, radiu i telewizji, że każdy zainteresowany mógł i powinien zapoznać się z nowo wprowadzonymi uprawnieniami i podjąć stosowne starania. Tak więc — w świetle stanowiska ministerstwa — wydaje się, że roszczenia wobec zakładu pracy o wyrównanie poniesionych strat nie miałyby większych szans. Trudno jednak prorokować. Sąd przecież — gdyby sprawę taką rozpatrzył — mógłby być innego zdania. ar/t

ZOSTAŃ
KORESPONDENTEM
GAZETY I PISZ DO NAS
W SPRAWACH ZAKŁADU

OGŁOSZENIE

Podajemy do wiadomości zainteresowanym czytelnikom, że Zasadnicza Szkoła Zawodowa przy ZWCh Chemitex-Celwiskoza PRZYJMUJE ZAPISY MŁODZIEŻY na rok szkolny 1987/88 do klasy pierwszej na następujących kierunkach:

- STEROWNICZY PROCESÓW CHEMICZNYCH
- ŚLUSARZ-MECHANIK
- ELEKTROMECHANIK

Kandydaci proszeni są o składanie potrzebnych dokumentów w sekretariacie szkoły tel. wewn. 400.

RB/t

KRÓTKO O WSZYSTKIM * KRÓTKO O WSZYSTKIM * KRÓTKO O WSZYSTKIM

„CZY ZNASZ SWÓJ ZAKŁAD” (VIII)

To temat quizu jaki redakcja ogłasza z okazji 40-lecia Celwiskozy. Będzie on przebiegał w dwu etapach. W pierwszym należy trafnie odpowiedzieć na 30 pytań, które drukować będziemy w zakładkowej gazecie przez 10 kolejnych numerów. Do 1 lipca br. można nadsyłać kupony z odpowiedziami na pytania naszego quizu.

Spośród wypełnionych kuponów do dnia 1 lipca br., te z największą ilością punktów zakwalifikują się do drugiego etapu.

Final konkursu „Czy znasz swój zakład,” przeprowadzony zostanie we wrześniu podczas festynu w Sosnowcu. Na zwycięzców czekają atrakcyjne nagrody ufundowane przez Komitet Obchodów Jubileuszu.

KUPON 8

22. Kiedy ukazał się pierwszy numer gazety zakładowej „Wspólny

Cel”?

23. Kto był pierwszym dyrektorem przyzakładowej szkoły zawo-

wej?

24. W którym roku uruchomiono produkcję elastonu?

nazwisko i imię

oddział

**KOMUNIKAT
RADY OPZZ**

(Dokończenie ze str. 1)

row i całego dozoru, samorządów pracowniczych o dołożenie wszelkich starań w celu maksymalnego wykorzystania majątku narodowego w istniejących warunkach.

Jednocześnie Rada OPZZ zwraca się do wszystkich organów kontroli społecznej i państwowej o ciągłą, zdyktowaną i skuteczną kontrolę cen umownych w całej gospodarce narodowej, w tym również w sektorze nieuspołecznionym. Ruch związkowy deklaruje swój udział w pracach społecznych organów kontrolnych.

Oświadczamy, że ruch związkowy będzie zawsze występował przeciwko nadmiernym i zmasowanym podwyżkom cen urzędowych, które, jak wskazuje dotychczasowa praktyka, pociąga za sobą wzrost cen umownych. Skutkiem takiej polityki cenowej jest narastanie zniechęcenia i zniecierpliwienia społecznego.

Równocześnie Rada OPZZ stwierdza, że rząd przyjął następujące pro pozycje związkowe:

— zapowiedział radykalne przyspieszenie reformowania gospodarki wywołujące pełne możliwości tkwiące w aktywności zawodowej społeczeństwa, jak również całej gospodarce na rodowej. Politykę cenowo-dochodową rząd podporządkuje tym przeobrażeniom;

— zobowiązał się ściślej powiązać dyskusję nad Centralnym Planem Rocznym z analizą polityki cenowo-dochodowej;

— przedstawiał będzie co kwartał informację na temat kształtowania się cen i dochodów w gospodarce uspołecznionej;

— wyraził gotowość konsultowania z ruchem zawodowym polityki dotacji do podstawowych artykułów konsumpcyjnych i usług.

Rząd częściowo uwzględnił rządania OPZZ dotyczące działań osłonowych, a między innymi:

1. podjął decyzję wyłączenia spod obciążenia podatkiem od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń kwoty nie mniejszej niż 420 zł na jednego zatrudnionego wobec osób zarabiających poniżej 14 000 zł miesięcznie liczonej bez godzin nadliczbowych, wypłat z zysku i premii nie wynikających z umowy o pracę;
2. zobowiązał się doprowadzić do szybkiego uruchomienia wypłat za liczkowych z zysków za 1986 rok;
3. spowoduje zwiększenie odpisów na zakładowy fundusz socjalny dla osób zatrudnionych w warunkach ciężkich i szkodliwych dla zdrowia;
4. utrzyma dotychczasowe opłaty za wyżywienie w internatach i stołówkach studenckich do czasu przewidywanego podwyższenia stypendiów;
5. wyłączy spod opodatkowania wartość ekwiwalentu za deputat węglowy oraz podejmie inne działania osłonowe.

Rada OPZZ uznaje za konieczne udoskonalenie działań osłonowych wobec rodzin wielodzietnych, emerytów i rencistów, znaczące podniesienie dotatków dla osób wymagających pomocy społecznej, rzeczywiste podniesienie diet, ryczałtów itp.

Rada OPZZ przyjęła do wiadomości, że obniżony został wzrost cen urzędowych o ponad 1/4 w stosunku do poziomu przyjętego w Centralnym Planie Rocznym na 1987 r. Według pierwotnej propozycji średnią podwyżkę cen podstawowych artykułów żywnościowych zakładano w wysokości 13 procent. Według obecnych propozycji podwyżka ta wyniosła 9,6 procent w stosunku rocznym. Obniżone zostały także w znacznym stopniu pierwotne propozycje wzrostu opłat za niektóre usługi świadczone dla ludności.

Rada OPZZ stwierdza, że rozwiązanie problemów zawartych w oświadczeniu związków zawodowych z dnia 17 marca 1987 r. wymaga dokonania szybkich i radykalnych zmian w funkcjonowaniu gospodarki wywołujących pełne poparcie ludzi pracy dla polityki społeczno-ekonomicznej. ar(t)

10 DNI W ZAKŁADZIE

(Dokończenie ze str. 1)

— dokonano podziału zysku na fundusz rozwoju i dla zakładu oraz zaopiniowano proponowany podział funduszu dla załogi,
— dokonano przygotowań do przeprowadzenia w dniu 6 kwietnia Ogólnego zebrania delegatów.

* 27.03. Odbyło się zebranie POP wytwórni włókien celulozowych, którego tematem było IV Plenum KC PZPR.

* 27.03. W stołwcu zakładowej odbyło się zebranie rencistów i emerytów należących do związku zawodowego. Udzielono informacji o wczasach, składkach, sanatoriach, programie działania zarządu koła emerytów i rencistów.

* 29.03. W Jakuszykach odbyły się zawody w biegach narciarskich o puchar prezesa TKKF Zabobrze. Po zawodach odbyło się ognisko z pieczeniem kiełbasek.

* 31.03. Na plenum KZ poruszano sprawy gospodarcze zakładu; wykonanie planu za rok 1986 i założenia na rok bieżący.

* 31.03. Zarząd ZZ rozpatrywał projekt protokołu dodatkowego nr 3 o nowych propozycjach płacowych.

Topienie Marzanny jest dla dzieci — turystów wielką atrakcją. Najpierw oczywiście przy pomocy rodziców trzeba ją zrobić ze słomy i szmatek. Na jednej z poprzednich takich wypraw nad rzekę dzieci zrobili sobie pamiątkowe zdjęcie ze swoimi Marzannami.

Fot. K. Dobrucki (a)

RAJD NA SPOTKANIE Z WIOSNĄ

Topienie Marzanny weszło już na stałe do kalendarza imprez naszego oddziału PTTK. Od wielu lat Klub Turystyki Pieszej „Dreptak” organizuje wycieczkę połączoną z tym starym obrzędem ludowym.

21 marca około 70 osób — turystów, niezrzeszonych pracowników i dzieci — nawet bardzo małych wzięło udział w tej pięknej imprezie.

Wysiedliśmy w Strzyżowcu i niebieskim szlakiem przeszliśmy wzdłuż jeziora Pilchowickiego do zapory. Tutaj odbył się konkurs na „najpiękniejszą” Marzannę. Jury było w prawdziwym kłopotcie. Wystawiono do konkursu rekordową ilość — 12 słomianych i szmacianych kukiełek, po myślowo ubranych.

Wszystkie dzieci otrzymały w nagrodę miłe upominki.

Mimo podmokłego terenu rozpalaono wspaniałe ognisko, przy którym uczestnicy piekli kiełbaski.

W drodze powrotnej utopiono w Bobrze Marzanny symbolizujące złą zimę. (Niektóre, ubrane w suknie z tworzyw sztucznych nie chciały się palić, i po rzece płynęły „stopione” lub buchające ciemnym dymem kukiełki).

Najmłodsza uczestniczka — Monika Krzyścik tak się przywiązała do swojej Marzanny, że nie chciała jej oddać. Kilkadziesiąt metrów od nas płynęła po Bobrze wielka grupa łabędzi; zupełnie oswojonych.

Po ceremonii spalenia i utopienia Marzanny udaliśmy się na krótką pieszą wycieczkę do renesansowego pałacu w Maciejowcu. W pobliżu obejrzeliśmy drugi pałac XIX-wieczny z pięknym drzewostanem.

Wycieczka bardzo się wszystkim podobała. Pasażerem autobusu, którym kierował pan Zieniewicz trochę bardziej. (Kto był, ten wie dlaczego).

ka

ZAPOZNANIE Z TECHNOLOGIĄ I ORGANIZACJĄ PRACY

Od tego roku szkolnego wprowadzono do szkół praktyki uczniowskie. Młodzież ma je odbywać w szkole oraz w miejscowych instytucjach lub zakładach pracy. Celem tych zajęć jest zapoznanie uczniów z technologią wytwarzania, organizacją produkcji i usług, systemem gospodarowania w zakładach pracy oraz z możliwościami zatrudnienia się w nich i kryteriami przyjęć.

Na przykład uczeń liceum ogólnokształcącego powinien poznać podczas praktyki działalność całego przedsiębiorstwa — od funkcji najprostszyc do asystowania dyrektorowi. W rzeczywistości natomiast często jest tak, jak w pewnym zakładzie. Uczniowie — właśnie z liceum ogólnokształcącego — raz w miesiącu przychodzą do zakładu i ustawiają pustą butelki w kontenerach. Pieniądże za tę pracę są przekazywane na konto komitetu rodzicielskiego.

Jest to zaprzeczenie idei praktyk uczniowskich. Po ponad półrocznym okresie funkcjonowania praktyk pojawiały się pierwsze pytania i pierwsze wątpliwości. Czy młodzież powin-

na otrzymać za pracę wynagrodzenie, a jeśli tak, to czy zarobione pieniądze musi przekazywać na cel społeczny, czy może je zatrzymać dla siebie? Czy praktyka ma rozwijać wiedzę politechniczną, czy wystarczyć zwykła informacja o zakładzie. Czy oprowadzanie młodzieży po zakładzie przybliży jej wiedzę o funkcjonowaniu przedsiębiorstwa, czy jest tylko formalnym obowiązkiem? I co to w sumie daje?

Na te i inne pytania powinni odpowiedzieć pracownicy zakładów pracy, których obciążono prowadzeniem praktyk. Więc w naszym interesie zakładów pracy jest sporządzenie rejestru wszelkiego typu wątpliwości i pytań. W tym roku szkolnym praktyki mają charakter nieobowiązujący eksperymentalny. Opinie zakładów pracy staną się podstawą do ustalenia regulaminów przyszłorocznych zajęć. Sugestie i rady przedsiębiorstw będą więc miały duże znaczenie dla znalezienia odpowiadającej zarówno zakładom, jak i szkołom formuły praktyk uczniowskich.

kar/t

MOJA DROGA

Gdy szepeję: „miła, biordozłota” to wymyślają mi „lobuzie” masz śpiewać o Warszawy gruzie.

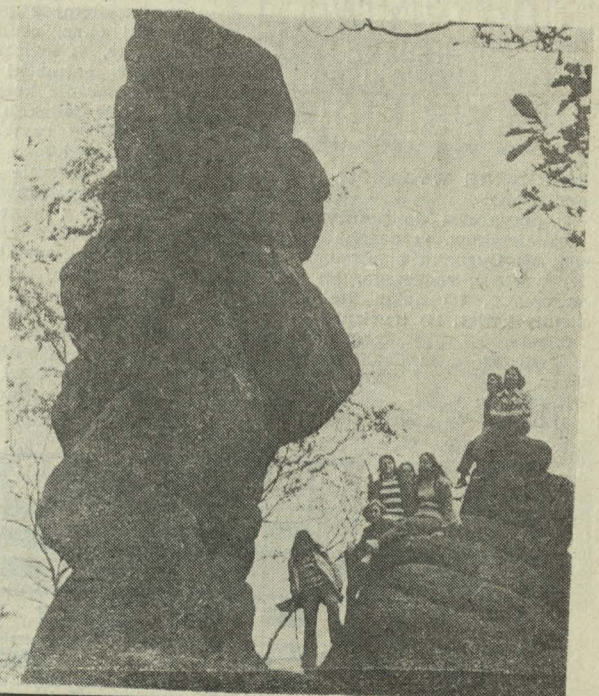
Gdy szepeję: „miła, biordozłota” — rwą włosy z głowy: „idiota, a nie poeta, patriota”.

A kiedy wołam: „wróć, zgubiona”, klną w żywy kamień: „drań skończony, kocha się, gdy ojczyzna kona”.

A ja naprawdę już nie mogę i nie chcę nawet, gdybym mógł, ja się przed poetami korzę, którzy chuchając w iskrę Bożą kładą do kraju prostą drogę.

Lecz ja cóż, błędę po bezdrożach i ciebie szukam moja droga, najmiłsza z moich wszystkich dróg.

Tadeusz Borowski

FINALE LIGI SZKÓŁ PONADPODSTAWOWYCH

W dniu 21 marca br. w hali sportowej przy ulicy Złotniczej odbył się finał Ligi Szkół Ponadpodstawowych miasta Jeleniej Góry.

Eliminacje tego turnieju przeprowadzone zostały w roku ubiegłym wśród wszystkich szkół, a teraz w finale zaprezentowali się zwycięzcy. W finale wystąpiły reprezentacje czterech szkół naszego miasta, a mianowicie:

- I Liceum Ogólnokształcące im. St. Żeromskiego
- Zespół Szkół Ekonomiczno-Turystycznych
- Zespół Szkół Chemicznych
- Zespół Szkół Rzemiosł Artystycznych

W finale konkursu rozegrano dwie serie konkursów, w których brały udział drużyny szkolne, złożone z uczniów każdej ze szkół, a także dyrektorzy i nauczyciele.

A oto konkurencje w których startowały szkoły finalistki:

1. Zbiórka pieniędzy na budowę Szpitala Wojewódzkiego w naszym mieście.
2. Plakat - konkurs ten polegał na przedstawieniu przez poszczególne drużyny plakatu na temat ochrony środowiska naturalnego.
3. Konkurs wiedzy o Jeleniej Górze, w którym uczestnicy popisywali się wiadomościami gospodarczymi, politycznymi, oświatowymi i kulturalnymi ostatniego dziesięciolecia naszego miasta.
4. Balet - popisy tancerzy poszczególnych zespołów w rytm dowolnego fragmentu z „Bolera” M. Ravela.
5. Konkurs dyrektorów - w którym każdy z naczelników odpowiadał na pięć pytań z historii szkoły, którą kieruje.
6. Gra na nietypowych instrumentach.
7. Rzuty do kręgli. W konkurencji tej startowała kadra nauczycielska szkół, a suma przewróconych kręgli

decydowała o kolejności zespołu w konkurencji.

8. Sценка pantomimiczna - w której w czasie trzech minut reprezentanci zespołów bez stosowania rekwizytów musieli przedstawić swoją przyszłą pracę związaną z zawodem, którego się uczą.

9. Wielobój sportowy: wyścig w workach, taczka i skakanka.

10. Ocena prezentacji poszczególnych szkół na trybunach, a więc tu liczyły się stroje, hasła wymyślone przez szkoły oraz aktywność w dopinguowaniu w trakcie zmagania na arenie konkursowej.

Należy stwierdzić, że finaliści Ligi Szkół zaprezentowali się bardzo ładnie. Walka o zwycięstwo była bardzo zacięta i losy pierwszego miejsca walczyły się aż do ostatniej konkurencji.

Choć całość tej imprezy należy uważać za przyjemną zabawę, to jednak po minach i reakcjach dyrektorów szkół widać było, iż każdemu z nich zależy na zwycięstwie. Dość należy, że zwycięzca finału został I Liceum Ogólnokształcące, na drugiej pozycji Zespół Szkół Rzemiosł Artystycznych, trzecie miejsce Zespół Szkół Ekonomiczno-Turystycznych a na czwartej Zespół Szkół Chemicznych.

Impreza była udana, prowadzona w dobrym tempie i należy ją kontynuować w przyszłości. Uważam, że w następnej edycji Ligi Szkół należy zwiększyć ilość tych konkurencji, w których wynik będzie można ustalić w bezpośredniej walce konkurentów, a sędziowie będą czuwać tylko nad prawidłowym ich przebiegiem.

Na zakończenie przypomnieć należy tym wszystkim, którzy wykupili od młodzieży cegiełki na rzecz budowy Szpitala Wojewódzkiego w Jeleniej Górze, że organizatorzy rozlosują wśród nich nagrody. Każda cegiełka ma swój numer, a więc należy je przechować do chwili ogłoszenia wyników losowania.

RB/t

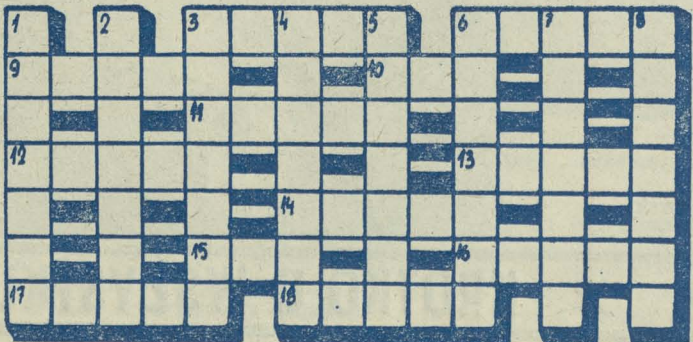
**ROZRYWKI
POD REDAKCJĄ
J. NANOWSKIEGO
UMYSŁOWE**

ZNACZENIE WYRAZÓW POZIOMO:

- 3) przyprawa do potraw, 6) szajka rzeźmieszków, 9) ozdoba ponny miodnej, 10) Cyganka z „Chaty za wsią”, 11) wartość, znaczenie, 12) schowana w oponie, 13) nasza wełna, 14) jesienny kwiat, 15) trucizna, 16) drzewo liściaste, 17) najwięcej na łące, 18) pierwiastek a la džentelmen włamywacz.

PIONOWO:

- 1) ma cztery równe boki i kąty, 2)

- szlachetny metal, 3) zbrojny najazd, 4) krótki utwór poetycki o treści zacierpniętej z podań ludowych, 5) rzadki okaz, osobliwość, 6) rodzaj wędliny, 7) świeże jarzyny na wiosnę, 8) sarmacki kłopot.

Rozwiązanie krzyżówki należy nadsyłać do redakcji do dnia 20 kwietnia. Wśród czytelników, którzy nadesłali prawidłowe rozwiązanie rozlosowany zostanie bon książkowy.

Podajemy prawidłowe rozwiązanie krzyżówki z numeru 8:

POZIOMO:

sarkazm, armator, Akropol, ryngraf.

PIONOWO:

Ospa, prym, pakt, smar, rok, ano, oko, aura, ring, park, lufa.

Wśród czytelników, którzy nadesłali prawidłowe rozwiązanie bon książkowy wylosował Miłosław Kijanka z działu inwestycji.

W marcu br. ukazał się 400-setny „Wędkarz” wiadomości Zakładowej Sekcji PZW. Z tej okazji pragniemy przypomnieć jego historię.

Pierwszy numer miesięcznego dodatku do „Wspólnego Celu” ukazał się w marcu 1959 roku. Inspiratorami tego poczytnego kącika wędkarskiego byli: Piotr Mierzwiński, Jan Bancewicz, Władysław Gałyński i Roman Małecki. Szatę graficzną opracował Jan Bancewicz. Pod nazwą „Wędkarz” widniało hasło: „Sport wędkarski jest najgodziwszym odpoczynkiem po pracy”. Pierwszy artykuł dyskusyjny pt.: „Czy wędkarstwo jest sportem” napisał nestor wędkarstwa na ziemi jeleniogórskiej kol. Władysław Gałyński, udowadniając w spontanicznym artykule, że wędkarstwo jest sportem w całym tego słowa znaczeniu. Pierwsze zdjęcie w „Wędkarzu” mówiące o tematyce wędkarskiej publikowali Piotr Mierzwiński i Stanisław Wojtusiak, a karykatury znanych wędkarzy rysował Jan Bancewicz.

W dniu 17 lutego 1959 roku pod egidą związków zawodowych i redaktora zakładowej gazety „Wspólny Cel” odbyło się zebranie wędkarzy naszego zakładu, na którym powołano do życia pierwszą Sekcję Zakładową PZW oraz wybrano Zarząd Sekcji. W skład tego Zarządu weszli: Piotr Mierzwiński - przewodniczący, oraz członkowie: Władysław Gałyński, Tadeusz Wójcik, Tadeusz Łuc i Roman Małecki.

Pierwszego wywiadu dla „Wędkarza” udzielił kol. Władysław Gałyński.

Pytanie: Jak kol. zareagował na wiadomość o powołaniu na terenie naszego zakładu Sekcji PZW?

INFORMACJE PZW

1. Zarząd Okręgu PZW w Opolu zniósł obowiązujący limit połowu 10 sztuk leszcza w zbiornikach wodnych Otmuchów i Głębinów do końca roku 1987.
2. Zarząd Okręgu PZW w Jeleniej Górze wprowadził zakaz połowu su ma na jeziorze w Pilchowicach, Witka i Czocho, do końca 1987 roku.
3. Zarząd Koła PZW w Jeleniej Górze wprowadził zakaz połowu ryb na Żwirowni w Wojanowie do dnia 15 kwietnia 1987 r.
4. Zarząd Koła PZW we Lwówku Śl. wprowadził zakaz połowu ryb w Rakowicach po lewej stronie przy Dyrekcji Zjedn. Zakł. Eksploatacji Kruszywa i w Rakowicach Małych obok Klubu ZMW aż do odwołania.
5. Zarząd Koła PZW w Kamiennej Górze wprowadził zakaz połowu ryb na zbiorniku wodnym Wysoka w Kamiennej Górze do dnia 31 maja 1987 r.
6. Od 1 stycznia 1987 roku na rzece Bóbr od Elektrowni Wrzeszczyn aż

Nr 7 (401)

KWIECIEŃ 1987

ROK XXX

O HISTORII „WĘDKARZA”

Zbliżają się XXI zawody wędkarskie o Puchar Gazety. Weszło w zwyczaj, że po każdym zawodach wędkarze stają do grupowego zdjęcia, a było ich już dwadzieścia. To zdjęcie w Gozdowicach nad Odrą przed pomnikiem Sapera wykonano w 1975 roku, z IX zawodów.

Odpowiedź: Wiadomość ta bardzo mnie ucieszyła. Przede wszystkim my, wędkarze będziemy mogli jeszcze bardziej się zespolic. No i na pewno Rada Zakładowa oraz dyrekcja zasilą nas trochę finansowo. Bardzo mi było miło,

gdy zaproponowano mi napisanie artykułu o wędkarstwie dla „Wspólnego Celu”. Proszę wiedzieć, że w napisaniu jego włożyłem wiele serca. Chciałbym, by nasza sekcja była przodującą w szeregach PZW. MR/t

do miejsca 50 m poniżej ujścia rzeki Kamiennej, odcinek ten uznano za tarlisko ryb i obowiązuje tu całkowity zakaz połowu ryb.. MR/t

CO ŁOWIMY

Kalendarz - Co łowimy w kwietniu? Łowimy płoć, okonia, pstrąga potokowego, brzanę.

Wisna to okres tarła większości gatunków. Nawet jeżeli nie mają one okresu ochronnego, to w czasie tarła gorzej żerują i biorą. Na jeziorach i stawach możemy łowić po zejściu lodów płoć i okonia, ale dużych sukcesów nie wróżymy. Możemy złowić ładną wdregę tuż przy trzcinach. Radzimy natomiast wyprawę nad rzekę na pstrąga. Właśnie w kwietniu i maju można złowić nawet medalowe okazy pstrąga, łowiąc na spinning. Obowiązuje jednak karta górska.

Zakaz łowienia: lipienia, szczupaka, sandacza, bolenia, głowacy i pstrąga tęczowego. MR(t)

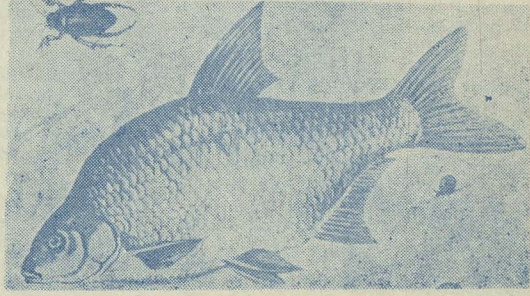
XXII ZAWODY WĘDKARSKIE O PUCHAR „WSPÓLNEGO CELU” JUŻ 9 MAJA

Prasa czechosłowacka doniosła niedawno o nietypowym zdarzeniu. Otóż pewien wędkarz zgłosił międzynarodowej organizacji IFGA (zajmująca się między innymi zatwierdzaniem rekordów świata w połowach ryb), złowionego przez siebie szczupaka o rekordowej masie 28,35 kg. Ryba została uznana za rekord światowy, lecz nie na długo. Okazało się, że wędkarz ten kupował od zawodowych rybaków wielkie, żywe szczupaki i w swoim prywatnym stawie hodowlanym karmił je intensywnie, a po osiągnięciu dużych rozmiarów, zgłaszał je jako rekordowe. Po ujawnieniu oszustwa rekord unieważniono, a „sprytny” wędkarz najadł się wstydu. MR/t

Leszcz zamieszkuje wszystkie rzeki nizinne, jeziora, zbiorniki zaporowe i starorzecza. Wymiar ochronny - 25 cm. Okresu ochronnego nie posiada.

Leszcza łowi się metodą gruntową, najczęściej gruntówką ze splawikiem małym lub ruchomym (przelotowym). Przynęta - czerwone robaki, rosówki, białe robaki, chruszciki, ciasto, groch, pęczak i ziemniaki - najlepiej jak żyły na dnie.

Leszcz dorasta do 7 kg, tarło w maju i czerwcu. Warto spróbować łowić leszcza na słodki łubin lub kukurydzę. MR (e)

PRZEPISY DLA TROJEJ KUCHNI tanie - smaczne - zdrowe

GOŁĄBKI WIOSENNE

Danie dla czterech osób. Składniki: 2 główki gruntowej sałaty, 25 dag pieczarek, 1/2 szkl. ryżu, 1 cebula, 1 łyżka oleju, 1 jajko, sól, pieprz ziolowy.

Sos: 1 mała puszka koncentratu pomidorowego 30%, 2 łyżki maki, 1 łyżka masła, 1 szkl. mleka, 5 dag sera żółtego, gałka muszkatołowa.

Pieczarki oczyścić i opłukać pod bieżącą wodą, pokroić w kostkę i razem z obraną cebulą udusić na oleju we własnym sosie, pod przykryciem. Po ok. 15 min. dodać pieprz, sól i odstawić z ognia. Ryż gotować w dużej ilości wody przez 15 min. ryż, pieczarki, surowe jajko wymieszać i doprawić do smaku solą i pieprzem. Grube, twarde liście sałaty wypłukać, przelać gorącą wodą na sicie i związać w nie farsz na gołąbki. Ułożyć na dnie naczynia wysmarowanego łyżką masła. Układać jedną warstwę wzdłuż rondla, a drugą w poprzek, w mleku wymie-

ścić mąkę i połączyć z koncentratem pomidorowym. Posolić do smaku, wysypać utartą gałką muszkatołową.

Zalać gołąbki, na wierzchu posypać utartym serem żółtym. Wstawić do piekarnika, piec przez 25 min. w 250°C

SOS ZIOŁOWY DO JAJ NA TWARDO

Składniki: 1/8 l śmietany, łyżka cukru, szczypta soli, 5 dag majonezu, 3 łyżeczki posiekanych ziół, koperku, melisy, ogórecznika, rzeżuchy, łyżeczkę utartego chrzanu, 1 posiekany ogórek.

Śmietanę zmieszać z łyżką cukru, solą, majonezem, posiekanymi ziołami, chrzanem oraz ogórkiem. Naturalnie to wszystko można zmiksować zamiast siekać, ale konsystencja będzie inna i sos straci na atrakcyjności.

Sos ten podaje się do jaj na twardo, pomidorów, a wiele osób lubi go też do wędliny. Wo

FRASZKI

FRASZKA JEST DOBRA NA WSZYSTKO

NIESŁUSZNA NAZWA

Niesłusznie się chyba starością nazywa,

Nikt się o nią nie stara, a przecież przybywa.

POCHWAŁA CZUJNOŚCI

Gdy odpoczynku chcesz po walce,
Wtedy ci wróg przytrząśnie palce,
Bo zmniejszyć czujność, wierzcie mi,
To wkładać palce między drzwi.
Jan Sztaudynger
Bw.